

Verrezen met Christus, onze wonden nog zichtbaar

Andrew Comiskey

Alleen de verrezen Christus kan ons oprichten als Zijn getuigen. Verenigd in Zijn leven, kunnen we op een authentieke wijze getuigen van de ware heelheid die tevoorschijn komt uit onze gebroken levens. Zijn verbroken lichaam overwon de kracht van onze gebrokenheid. Hij leeft, en Zijn opstanding verzekert ons van nieuw leven, een leven dat de geneugten van de zonde en de pijn van onze wonden verre te boven gaat.

We kunnen dat leven alleen maar kennen als we onze gebrokenheid onder ogen zien. Jezus bevrijdt ons om dat te (kunnen) doen. Want de verrezen Christus draagt nog steeds Zijn wonden. Daardoor geeft Hij ons de vrijheid om onze wonden te zien in het licht van Zijn leven. Het Licht onthult en overwint de duisternis in ons leven, ons bevrijdend om te verkondigen hoe Zijn macht ons kan transformeren. Alleen de Gemeente van de Verrezen Christus, wiens wonden nog zichtbaar zijn, zal in staat zijn om krachtig te getuigen van echte genezing. Alleen die Gemeente zal overwinnen over de duisternis van onze tijd met betrekking tot ons man- of vrouw-zijn en onze seksualiteit.

Dit laatste seizoen van de Vastentijd was pittig. Het homohuwelijk dook op in ons land, betrokken kerkelijke leiders alarmerend, wat vroeg om intensivering van onze roeping om ze goed voor hun taak toe te rusten. De strijd voor de waarheid werd intensiever, en we zetten ons ervoor in met alles wat we hadden. Ondertussen overdacht ik opnieuw Zijn bereidheid om te worden verbroken voor mijn gebrokenheid. (Ik werd daarin geholpen door een aantal keren "The Passion" te zien, Mel Gibson's verbazingwekkende vertolking van de kruisiging en de gebeurtenissen in de aanloop daar naar toe.) Ik vroeg de Heer om elke verkeerde weg in mij te openbaren. Hij was trouw. Met wijd open ogen kreeg ik zicht op een aantal zwakke punten in mijn huwelijk en de manieren waarop ik aan die zwakheden had bijgedragen.

Pasen doemde eindelijk op. Tijdens de ochtend kerkdienst sprak God eenvoudig tot me: „Ik leed niet tevergeefs.” Hij nodigde me uit om de grotere kracht van Zijn Verrezen leven, en de ontzagwekkende mogelijkheden die mij in Zijn overwinning wachtten, te beschouwen. De prijs betaald hebbend, riep Hij me op om deel te hebben aan de 'buit' van die overwinning.

De week na Pasen namen Annette en ik enige tijd vrij van ons werk. Samen genoten we van de voorziening van God in ons huwelijk. Ik genoot van haar! Bevrijd van het racen over de hele wereld, namen we deel aan de goede gave van elkaar. De schoonheid van het leven kreeg de overhand boven onze vertrouwde zwakheden; rust overwon de vermoeidheid van de strijd. De Verrezen Christus scheen op ons en getuigde van Zijn goedheid aan ons. Dankbaarheid verving gemopper terwijl ik nadacht over hoe Zijn leven in mij veel krachtiger is dan mijn gebrokenheid!

Wonden zonder schaamte

Toen ik hierover met Nick Wise-Rowe van gedachten wisselde, had hij het enigszins nonchalant over hoe de opgestane Jezus Zich er nog steeds niet voor schaamt om Zijn wonden te laten zien. Hij leeft en toch kunnen we Zijn littekens, de sporen van Zijn sterven aanschouwen. Waarom? Ik onderzocht de Schrift, en vond de beschrijving van de apostel Johannes van de Verheerlijkte Christus als "een Lam, dat eruit zag alsof het net was geslacht" (Openb. 5: 6). Zelfs in Zijn overwinning getuigt Jezus van Zijn vernedering.

Misschien herinneren de nagebleven wonden in de Verrezen Christus ons aan Zijn lijden. Als zodanig versterken de doods-tekenen de waarde van zijn opstanding. Zijn vernedering versterkt het essentiële contrast met Zijn overwinning. Zonder Zijn wonden dreigt Zijn triomf abstract, hol te worden. Zijn nog steeds zichtbare wonden herinneren ons aan wat Hij allemaal overwon – de overheersing van onze zonde en de dodelijke gevolgen van die zonde. (Noot van de vertaler: vergelijk ook 2 Kor. 13: 4.)

En wij zijn Zijn getuigen, met Hem opgewekt uit de overheersing van de zonde en de dood. En net als bij Hem, blijven er sporen van onze wonden. Deze littekens, deze merktekens, deze

herinneringen aan de vroegere heerschappij van de zonde in ons leven, dienen een doel dat niet veel verschilt van dat van Jezus' wonden.

Ja, ze herinneren ons aan ons lijden. Maar meer dan dat, deze wonden nodigen ons uit om stil te staan bij Zijn machtige liefde die ons lijden heeft overtroffen. De Verrezen Heer is uitgegroeid tot het bolwerk van ons leven. Zijn leven domineert nu ons bestaan, niet sombere, steeds opnieuw opgeroepen emoties of verkeerd gerichte verlangens.

Een Goed Geschenk worden

Opgewekt tot leven, onze wonden nog zichtbaar, worden we een geschenk aan anderen die op eenzelfde manier worstelen, vaak zonder de Hoop van de Opstanding.

Hierbij zijn twee cruciale realiteiten betrokken. Ten eerste, dat Zijn Leven ons lijden heeft overtroffen, dat Hij in waarheid het bolwerk van ons leven is geworden. Zonder Zijn Hoop levend in onze harten, wordt onze ontmoeting met anderen dodelijk. Dan komen we bij elkaar voor medelijden; nodigen wanhoop en perversie in ons midden uit, en niet de Tegenwoordigheid van de Verrezenen.

Ten tweede moeten wij, die proberen om anderen te dienen, ons in het licht van Zijn opstanding verzoenen met onze wonden. Dat betekent: de overgebleven kwetsbaarheden identificeren en accepteren. We kunnen Hem loven voor de littekens en merktekens, omdat ze nu dienen om ons te herinneren aan Zijn grotere, alles overheersende liefde. Onze zwakheden scheiden ons niet van Zijn liefde; ze zetten er de schijnwerpers op.

Die aanvaarding heeft nog een ander doel. Als we ons niet verzoenen met onze fouten, kunnen we de neiging hebben om te hard te oordelen over anderen die soortgelijke gebreken hebben. We dragen onze zelfhaat op hen over; ze worden voor ons onaanvaardbaar, een dreiging die aan ons terug spiegelt waar we nog niet mee afgerekend hebben.

God is getrouw.

Nu we met Hem zijn opgewekt, onze wonden hebben geïdentificeerd en geaccepteerd, vloeit rijk en diep medeleven vanuit ons naar de ander. Ik zal altijd een hart hebben voor degene in ons midden die worstelt met homoseksualiteit. Ik zie mannen en vrouwen die in dat opzicht kwetsbaar zijn en ik voel wat God voelt – een diep verlangen om Zijn Leven door te geven en zo de kloof van hun schaamte en vervreemding te overbruggen. Ik verlang ernaar om hen geheroriënteerd te zien volgens de goede wil van de Vader en het doel dat Hij met hun leven heeft.

Weet u, ik was eens vervreemd zoals zij waren. Ik weet wat het is om je een vreemdeling te voelen. En ik geef gehoor aan Mozes' woorden aan de Israëlieten toen hij hen beval: „Heb de vreemdelingen lief, omdat je zelf vreemdelingen bent geweest in Egypte” (Deut. 10: 19).

Annette voelt op dezelfde manier mee met de vrouwen van de mannen die worstelen met seksuele problemen. Ze storten hun hart bij haar uit. Na veel ontvangen te hebben, geeft ze veel. Opgewekt met Christus, onze wonden nog zichtbaar, worden we een groot geschenk aan mensen die worstelen zoals wij geworsteld hebben.

Dit is precies de manier waarop de Gemeente een helende gemeenschap wordt. We verzamelen ons met het hele Lichaam, levend vóór de Verrezenen in ons midden. En we durven onze wonden te laten zien. In elke gemeente, wachten mensen die in stilte worstelen om de verhalen te horen van christenen die kunnen getuigen van de hoop van de opstanding, terwijl hun wonden nog zichtbaar zijn. Dat betekent dat we zo hoopvol moeten zijn als we authentiek zijn.

We kunnen dus vrijmoedig en openlijk spreken over wonderen én over het alledaagse proces, de sprongen vooruit én de stappen terug, de vreugde én het verdriet, de manier waarop we net als Paulus “in ons lichaam altijd de dood van Jezus meedragen, zodat Zijn leven ook geopenbaard kan worden in ons lichaam” (2 Kor. 4: 10).

Een Gemeenschap van Genezing zijn

Zo'n getuige is van essentieel belang om de Gemeente een levende, ademende gemeenschap van genezing te laten worden. Alleen een dergelijke Gemeente kan de Opgestane Jezus, met Zijn wonden nog zichtbaar, openbaren aan de gebrokenen. Met wetten alleen komen we er niet. Ook met een naïeve genade niet. Alleen de Gemeente die authentiek is opgewekt vanuit de giftige grond van ons gemeenschappelijke morele verval zal iets zinnigs te zeggen hebben tegen diegenen die echte antwoorden zoeken.

Dit moet beginnen met ons als kerkleiders. Tenzij we begrijpen hoe diep en reëel de gebrokenheid is in ons land, te beginnen met onszelf, zullen we niet in staat zijn om ons adequaat te richten op de mensen in ons midden die wachten op verlossing. Het moet beginnen met ons eigen leven, om zich dan vervolgens uit te breiden over de hele gemeenschap.

Zoals ik al eerder zei, heb ik het voorrecht gehad, kerkleiders toe te rusten die antwoorden zochten op de homoseksuele crisis in ons midden (homohuwelijk, etc.). Mijn reactie? Wij als leiders moeten proberen, degene die worstelt met gebroken gerichtheid op hetzelfde geslacht te begrijpen in het licht van de grotere gebrokenheid in ons land, bijv. echtscheidingen, porno-verslaving, en seksuele en geestelijke mishandeling. En dan heb ik het nog niet eens over het ongebreidelde consumentisme in de Amerikaanse kerk dat ervoor zorgt dat we terugdeinzen voor "controverse" uit angst voor het verliezen van aantallen. Wij als leiders moeten de Heer eerst vragen om ons onze gebrokenheid te tonen en om zo zijn leven te ontdekken.

Met Hem opgewekt, kunnen we nu vrij over onze wonden spreken, en duidelijke 'paden' in onze kerken maken, waar gebrokenen op vergelijkbare wijze kunnen worden opgewekt, en dat alles naar Gods heerlijke beeld en ontwerp voor hun leven. Dit moet beginnen met de herders. Als wij ons bekeren, zal Hij ons doen opstaan uit de dood van ons streven en onze verslavingen, het onszelf anders voordoen naar de kudde, dan de manier waarop we werkelijk leven. Met onze wonden nog zichtbaar, kunnen we dan met integriteit en gezag echte hoop verkondigen aan onze mensen.

Onszelf aanbieden

Eén van de verleidingen die we tegen kunnen komen in deze verkondiging is de neiging om onze wonden achter een priesterlijk gewaad te verbergen. Hoe langer wij in Christus zijn, hoe sterker deze verleiding wordt. Annette en ik zijn er niet van vrijgesteld. We hebben onlangs een uitnodiging ontvangen van een seculiere tv-show die onze bediening en ons huwelijk in de schijnwerpers wilde zetten. Dit hield in dat ze ons zouden filmen in ons huis. Een deel van ons wilde zo'n inbreuk op onze privacy weren, om onszelf te verdedigen tegen intieme vragen over onze hoop en onze strijd.

Jezus daagde ons uit. Zouden we staan in Zijn hoop, onze wonden nog zichtbaar, om te getuigen van Zijn weg? We onderwierpen ons aan Hem (en de filmploeg). Hoe zullen zij die eraan twijfelen of een dergelijk huwelijk ooit stand zou houden, anders de hoop kennen?

Wij, de Gemeente, moeten onszelf aanbieden aan een twijfelende wereld. Jezus deed het. Thomas deelde niet het enthousiasme van de andere discipelen bij het begroeten van de Verrezen Christus. De twijfelaar mijmerde: „Alleen als ik de wonden van de spijkers in Zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in Zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.” (Joh. 20: 25). Jezus antwoordde vrijmoedig: „Leg je vingers hier en kijk naar Mijn handen, en leg je hand in Mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof” (vers 27).

Vandaag twijfelen velen. We worden gebombardeerd met valse beelden, foto's van pasgetrouwde homo's, stralend op de trappen van de stadhuizen in het hele land. Velen vragen zich af: „Wat is het ware beeld van God in de mensheid? Kan Jezus werkelijk gebroken levens genezen?” God is niet ontmoedigd. Hij is bezig Zijn beeld te doen herleven via gebrokenen zoals jij en ik.

Laten wij, opgewekt met Hem, onze wonden nog zichtbaar, moedig Zijn verhaal verkondigen door ons leven. Moge Hij ons moed geven om Zijn getuigen te zijn. Voor de bruid. Voor de wereld. Voor een tijd als deze.

Origineel: [Risen with Christ, Our Wounds yet Visible](#) (📄).

© *Desert Stream Ministries* / Andrew Comiskey, Febr. 2014.

Met welwillende toestemming van *Desert Stream Ministries* vertaald door André H. Roosma, *Accede!*, Zoetermeer, NL, en gepubliceerd op www.12Accede.nl, Febr. 2015.

Voor meer informatie, kunt u contact opnemen met *Desert Stream*: info@desertstream.org.